

**МІНІСТЕРСТВО З ПИТАНЬ СТРАТЕГІЧНИХ
ГАЛУЗЕЙ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ
(Мінстратегпром)**

вул. Івана Франка, 21/23, м. Київ, 01054, тел. (044) 298-08-67, www.mspr.gov.ua, ідентифікаційний код 43733545

На №

**Державна регуляторна служба
України**

Міністерство з питань стратегічних галузей промисловості України з урахуванням листа Державної регуляторної служби України від 31.05.2021 № 2958/0/20-21 надсилає на погодження проєкт Закону України «Про державну промислову політику».

Просимо погодити його у десятиденний термін.

- Додатки: 1. Законопроект на 20 арк. в 1 прим.;
2. Пояснювальна записка до законопроекту на 3 арк. в 1 прим.;
3. Аналіз регуляторного впливу до законопроекту на 13 арк. в 1 прим.
4. Повідомлення про оприлюднення регуляторного акта на 2 арк. в 1 прим.

**Віце-прем'єр-міністр України –
Міністр**

Олег УРУСЬКИЙ

Ірина Єрмольєва 050 952 41 91

UB
МІНСТРАТЕГПРОМ
№20/1.0-10.3/2859 від 18.06.2021
КЕП: Уруський О. С. 18.06.2021 12:48
58E2D9E7F900307B04000000946C3000DB258B00
Сертифікат дійсний з 10.11.2020 00:00 до 10.11.2022 00:00

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про державну промислову політику

Цей Закон регулює правові, організаційні та фінансові відносини, що виникають між суб'єктами, які здійснюють діяльність у сфері промисловості, органами державної влади та органами місцевого самоврядування.

Стратегічна мета державної промислової політики на середньострокову перспективу (до 2030 року) полягає у селективному формуванні і підвищенні конкурентоспроможності обраних видів промислової діяльності і продукції на внутрішньому і зовнішніх ринках на основі переходу до інноваційної моделі розвитку промисловості, освоєння нових ринків та ефективної участі в інтеграційних процесах, утвердження України як сталої високотехнологічної держави.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення основних термінів

1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

1) державна промислова політика – комплекс заходів державного регулювання економічних процесів на галузевому і корпоративному рівні, спрямований на стимулювання інноваційної активності, структурної перебудови економіки та економічного зростання;

2) промислове виробництво (промисловість) – визначена на підставі Класифікатора видів економічної діяльності сукупність видів економічної діяльності;

3) суб'єкти діяльності у сфері промисловості – суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, які здійснюють діяльність у сфері промисловості на території України та виключній (морській) економічній зоні України;

4) заходи стимулювання діяльності у сфері промисловості – дії правового, економічного та організаційного характеру, які здійснюються органами державної влади та органами місцевого самоврядування, організаціями, що входять до складу інфраструктури підтримки діяльності у сфері промисловості, і спрямовані на досягнення цілей промислової політики;

5) галузь промисловості – сукупність суб'єктів, що здійснюють діяльність у сфері промисловості, в рамках одного або декількох класифікаційних угруповань одного або декількох видів економічної діяльності відповідно до Класифікатора видів економічної діяльності;

UB
МІНСТРАТЕГПРОМ
№20/1.0-10.3/2859 від 18.06.2021
КЕП: Уруський О. С. 18.06.2021 12:48
58E2D9E7F900307B0400000946C3000DB258B00
Сертифікат дійсний з 10.11.2020 00:00 до 10.11.2022 00:00

6) промислова продукція -- товари, вироблені в результаті здійснення діяльності у сфері промисловості;

7) промислова продукція, яка не має вироблених в Україні аналогів -- промислова продукція, яка відповідає критеріям, визначеним Кабінетом Міністрів України, і не може бути замінена на продукцію, вироблену на території України і має схожі технічні та експлуатаційні характеристики, що дозволяють їй виконувати ті ж функції і бути комерційно взаємозамінною;

8) промислова інфраструктура -- сукупність об'єктів нерухомого майна, об'єктів транспортної, інженерної та комунальної інфраструктури, необхідних для здійснення діяльності у сфері промисловості;

9) інфраструктура підтримки діяльності у сфері промисловості -- комерційні та некомерційні організації, що здійснюють заходи стимулювання діяльності у сфері промисловості;

10) освоєння серійного виробництва промислової продукції -- заходи, що забезпечують підготовку суб'єктів діяльності у сфері промисловості до випуску промислової продукції, яка раніше не вироблялася або для істотного збільшення її кількості і ті, що включають в себе підготовку до введення в експлуатацію основних засобів та їх введення в експлуатацію, розробку та освоєння новітніх матеріалів, технологічних процесів, практичних навичок виробництва промислової продукції;

11) смарт-спеціалізація -- підхід, що передбачає аргументоване визначення суб'єктами регіонального розвитку в рамках регіональної стратегії окремих стратегічних цілей та завдань щодо розвитку видів економічної діяльності, які мають інноваційний потенціал з урахуванням конкурентних переваг регіону та сприяють трансформації секторів економіки в більш ефективні;

12) промисловий кластер -- сукупність суб'єктів діяльності у сфері промисловості, пов'язаних відносинами у зазначеній сфері внаслідок адміністративно-територіальної близькості та функціональної залежності і розташованих на території України;

13) інжиніринговий центр -- юридична особа, яка надає інженерно-консультаційні послуги з підготовки процесу виробництва і реалізації продукції (робіт, послуг), будівництва та експлуатації промислових, інфраструктурних та інших об'єктів, проєктні послуги, а також послуги з виконання науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт;

14) уповноважений орган у сфері промислової політики -- центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну промислову політику;

15) стратегічні галузі промисловості -- це галузі промисловості, які мають вирішальний вплив для забезпечення державою військової, економічної, продовольчої і екологічної безпеки країни, та забезпечують сталий розвиток суспільства та державний суверенітет;

16) критичний імпорт -- товари, послуги чи сировина, споживання яких необхідне для функціонування національної економіки, але обсяги виробництва всередині країни недостатні або вони взагалі не виробляються внаслідок

відсутності потрібних для цього ресурсів (сировини, матеріалів, технологій, виробничих потужностей, фахівців тощо).

Стаття 2. Законодавство про промислову політику

Законодавство про промислову політику складається з Конституції України, Господарського кодексу України, Закону України «Про Кабінет Міністрів України», Закону України «Про центральні органи виконавчої влади», Закону України «Про управління об'єктами державної власності», Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», нормативно-правових актів Президента України та Кабінету Міністрів України, інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини у сфері промислової політики.

Стаття 3. Цілі, завдання та принципи промислової політики

1. Цільовими пріоритетами розвитку промисловості України є інноваційний, екологічний та соціальний.

Основними критеріями відбору пріоритетних технологій як об'єктів державної фінансово-економічної підтримки є:

- 1) системоутворююче значення для розвитку технологічного укладу у певній галузі або комплексі виробництв (наявність системних наслідків);
- 2) відповідність специфіці перспективного виробничо-ринкового позиціонування промисловості України у світі;
- 3) високий рівень забезпеченості вітчизняними науково-дослідними, дослідно-конструкторськими та експериментальними розробками;
- 4) розвиток ключових технологій Індустрії 4.0.

Інноваційний пріоритет промислової політики:

- 1) стимулювання сукупного інноваційного попиту національних споживачів та надання вигідних умов виробникам відповідної продукції для його задоволення на зовнішніх ринках;
- 2) ефективна державна підтримка виробників та експортерів високих технологій і вироблених з їх використанням продуктів;
- 3) розширення платоспроможного попиту сектору кінцевого споживання як більш динамічного та чутливого до новітніх зразків продукції та послуг;
- 4) сприяння здійсненню ефективної взаємодії промисловості з усіма структурами національної інноваційної системи.

Екологічний пріоритет промислової політики:

- 1) активізація та підвищення ефективності впровадження ресурсозберігаючих та природоохоронних технологій;
- 2) освоєння новітніх технологій альтернативної енергетики та поширення використання відновлювальних джерел енергії;
- 3) удосконалення економічного механізму забезпечення екологічної рівноваги у регіонах і країні в цілому.

Соціальний пріоритет промислової політики:

- 1) забезпечення позитивного сприйняття суспільством економічних, у тому числі промислових, стратегій і проєктів через активний політичний, бізнесовий і громадський діалог;
- 2) збереження та розвиток трудового потенціалу промисловості;
- 3) зростання продуктивності, оплати та безпеки праці;
- 4) упровадження норм і стандартів гідної праці.

2. Завданнями державної промислової політики є:

- 1) збереження оптимальних обсягів виробництва і підвищення конкурентоспроможності галузей промисловості, що базуються переважно на використанні власної сировинної матеріальної бази і мають освоєні ринки збуту;
- 2) розвиток наукоємних спеціалізованих виробництв, за якими Україна вже має або може мати високі конкурентні позиції у регіональному та глобальному масштабах, та формування на цій основі сучасних конкурентоспроможних промислових структур національного базування у секторі високотехнологічних виробництв;
- 3) комплексна реструктуризація галузей з низькими конкурентними характеристиками і потенціалом, необхідність функціонування і розвитку яких визначається вимогами національної безпеки, соціального та екологічного характеру;
- 4) розбудова системи державно-приватного партнерства у сфері промисловості.

Галузевий пріоритет промислової політики:

- 1) наукоємні машинобудівні виробництва (авіаційна та ракетно-космічна галузь, суднобудування, сільськогосподарське машинобудування, енергетичне і транспортне машинобудування, високотехнологічне обладнання для добувної та металургійної промисловості);
- 2) приладобудування (високотехнологічні прилади і системи широкого функціонального та галузевого призначення, зокрема, для розвитку житлово-комунальної та соціальної сфер);
- 3) оборонно-промисловий комплекс (виробництво сучасних видів озброєння та військової техніки);
- 4) виробництво екологічно і біологічно чистих харчових продуктів;
- 5) видобуток паливно-енергетичних корисних копалин та новітні види виробництв з їх комплексного використання та переробки;
- 6) виробництво електроенергії, у тому числі на основі відтворювальних і нетрадиційних ресурсних джерел;
- 7) базові переробні виробництва (металургія, хімія та нафтохімія тощо);
- 8) розбудова нових потужностей в інтересах імпортозаміщення.

3. Принципами промислової політики є:

- 1) національний характер промислової політики - промислова політика повинна вироблятися на основі тісної взаємодії органів влади, представників бізнес-спільноти та експертного співтовариства;

2) орієнтація на об'єктивні потреби економіки - відбір проєктів для підтримки повинен здійснюватися відповідно до чітко визначених напрямів підвищення конкурентоспроможності виробників, технологічної незалежності національної економіки та імпортозаміщення;

3) прозорість критеріїв підтримки проєктів - критерії відбору проєктів (обсяг виробленої доданої вартості, динаміка приросту випуску, експорту та зайнятості, зниження витрат) повинні бути чітко визначені і не допускати двозначного тлумачення;

4) цілісність системи промислової політики - заходи промислової політики повинні бути логічно пов'язані один з одним і з іншими заходами економічної політики;

5) інтеграція науки, освіти та промисловості має будуватись на принципі забезпечення замкнутого циклу створення інноваційної продукції та послуг шляхом:

державного фінансування на безповоротній основі наукових та науково-прикладних досліджень, що виконуються вищими навчальними закладами (ВНЗ) та науковими установами;

ВНЗ (наукові установи) створюють інтелектуальну власність і передають її виробничим компаніям (комерціалізація);

виробничі компанії створюють нове виробництво інноваційної продукції;

податки від діяльності компаній надходять до бюджету держави, частину яких держава знову направляє на фінансування наукових та науково-прикладних досліджень;

ВНЗ та наукові установи отримують від ліцензіатів і від створених стартапкомпаній роялті, які розподіляються між винахідниками, науковою лабораторією (кафедрою), яка сприяла створенню винаходу, та ВНЗ (науковою установою);

6) підтримка інноваційного та інвестиційного процесу заходами податкової і кредитної політики (інвестиційні податкові кредити, режим прискореної амортизації, створення спеціалізованих кредитних фондів, часткове субсидування процентної ставки по комерційним позикам);

7) надання державних замовлень на високотехнологічну продукцію і проведення науково-дослідних і дослідно-конструкторських розробок (НДДКР) за умови, що ринковий потенціал фінансування відповідних проєктів недостатній;

8) надання інвесторам, що здійснюють довгострокові проєкти, гарантій від несприятливої зміни економічного законодавства і цін, що знаходяться під контролем держави (таких, як тарифи на послуги природних монополій);

9) стимулювання експорту продукції шляхом забезпечення доступу до кредитних фондів, повернення частини податків, сплачених на стадії виробництва продукції, і юридичної підтримки експортерів в разі їх дискримінації на зовнішніх ринках, а також під час проходження процедур міжнародної сертифікації їх продукції;

10) диверсифікований підхід до визначення ввізних і вивізних митних зборів, що передбачає пільговий режим щодо імпорту критично важливих видів

сировини, устаткування і технологій, а також скасування експортних мит на наукоємну продукцію;

11) широке залучення ресурсів цифрових, інформаційно-комунікативних мережевих технологій, мультифункціональних платформ для реалізації пріоритетів промислової політики України;

12) розбудова системи державно-приватного партнерства у сфері промисловості.

Стаття 4. Учасники формування і реалізації промислової політики

Учасниками формування та реалізації державної промислової політики є уповноважений орган у сфері промислової політики, інші органи державної влади України, органи місцевого самоврядування України, Спільний представницький орган репрезентативних всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців на національному рівні та Спільний представницький орган репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні, суб'єкти діяльності у сфері промисловості, організації, що входять до складу інфраструктури підтримки зазначеної діяльності.

Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері промислової політики

1. Кабінет Міністрів України відповідно до цього Закону:

1) затверджує документи стратегічного планування у сфері промисловості; перелік стратегічних галузей промисловості; переліки продукції, товарів та послуг стратегічних галузей промисловості на середньо та довгостроковий період, а також визначає підпорядкування цих галузей центральним органам виконавчої влади;

2) затверджує критерії віднесення продукції до промислової продукції, яка не має вироблених в Україні аналогів;

3) затверджує порядок застосування заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, встановлених цим Законом, іншими законами України, нормативно-правовими актами Президента України та Кабінету Міністрів України, включаючи вимоги до інноваційних та інвестиційних проєктів, реалізація яких у встановлений законодавством термін дає право суб'єктам діяльності у сфері промисловості на отримання фінансової підтримки у вигляді пільг з податків і зборів відповідно до законодавства про податки і збори, а також порядок формування і ведення реєстру інноваційних та інвестиційних проєктів;

4) затверджує порядок створення, експлуатації та вдосконалення державної інформаційної системи промисловості; перелік форм та порядок надання суб'єктами господарювання у сфері промисловості, органами державної влади, органами місцевого самоврядування інформації для включення в державну інформаційну систему промисловості; порядок доступу до інформації, що міститься у зазначеній інформаційній системі; порядок взаємодії державної

інформаційної системи промисловості з іншими державними інформаційними системами;

5) встановлює вимоги до індустріальних (промислових) парків, керуючих компаній індустріальних (промислових) парків, промислових кластерів, спеціалізованих організацій промислових кластерів з метою застосування до них заходів стимулювання, встановлених цим Законом, іншими законами України, нормативно-правовими актами Президента України;

6) забезпечує впровадження системи спеціальних інноваційних та інвестиційних контрактів між Кабінетом Міністрів України та інвесторами з передбаченням переліку взаємних зобов'язань і гарантії їх виконання, затверджує порядок їх укладання, контролю та завершення;

7) затверджує перелік показників (індикаторів), що використовуються для порівняння умов здійснення діяльності у сфері промисловості на території України і на територіях іноземних держав, та порядок їх розрахунку;

8) забезпечує формування державних фондів розвитку промисловості, у тому числі фонду розвитку критичних технологій і фонду розвитку інновацій, за рахунок коштів державного бюджету та встановлює цільові показники ефективності здійснення ними фінансової підтримки розвитку промисловості на пільгових умовах співфінансування проєктів, спрямованих на розробку нової високотехнологічної продукції, нових технологій, створення конкурентоспроможних виробництв, модернізацію та технічне переоснащення існуючих стратегічно важливих виробництв;

9) затверджує та подає до Верховної Ради України проєкти Законів України щодо вдосконалення механізмів податкової, бюджетної, кредитно-грошової та валютної політики, які впливають на розвиток національної промисловості, інвестиційно-інноваційні процеси та характеристики еколого-економічного балансу економічного розвитку.

2. Кабінет Міністрів України визначає повноваження центральних органів виконавчої влади у сфері формування та реалізації промислової політики, в тому числі з розробки проєктів документів стратегічного планування у сфері промисловості.

Стаття 6. Повноваження центральних органів виконавчої влади у сфері державної промислової політики

1. Завданнями центрального органу виконавчої влади, який уповноважений на формування і реалізацію державної промислової політики, є:

1) визначення критеріїв (індикаторів) оцінки стану національної промисловості та його оцінка у територіальному та галузевому розрізі;

2) підготовка та опублікування в засобах масової інформації щорічної доповіді про стан і розвиток промисловості та інформації про впровадження у промисловості нових технологій;

3) розробка проєктів державних цільових програм розвитку промисловості;

4) розробка положень про державні фонди розвитку промисловості, у тому числі фонду розвитку критичних технологій і фонду розвитку інновацій;

5) розробка переліку стратегічних галузей промисловості, переліку продукції, товарів та послуг стратегічних галузей промисловості та їх подання на затвердження Кабінету Міністрів України;

6) підготовка пропозицій щодо укладання від імені України спеціальних інноваційних та інвестиційних контрактів, а також здійснення контролю за їх виконанням;

7) оцінка відповідності діяльності індустріальних (промислових) парків вимогам, встановленим Кабінетом Міністрів України, з метою застосування до них заходів стимулювання, встановлених цим Законом, іншими законами України, нормативно-правовими актами Президента України і Кабінету Міністрів України;

8) розробка та затвердження форми щорічних звітів індустріальних (промислових) парків та промислових кластерів щодо результатів їхньої діяльності, публікація звітів у державній інформаційній системі промисловості;

9) підготовка пропозицій щодо вдосконалення податкового регулювання в напрямі оптимізації його впливу на параметри промислової динаміки, інвестиційно-інноваційні процеси та характеристики еколого-економічного балансу економічного розвитку;

10) підготовка пропозицій щодо тарифного регулювання експорту/імпорту промислової продукції з урахуванням вимог СОТ та відповідної практики державного втручання;

11) вдосконалення методів нетарифного регулювання експорту/імпорту в інтересах захисту економічних інтересів вітчизняних товаровиробників у визнаних міжнародною практикою правових формах;

12) стимулювання процесів капіталізації промислових активів (підприємств) як основи активізації інвестицій та ефективної інтеграції у світовий господарський простір;

13) поліпшення економічної та інституційної підтримки малого і середнього бізнесу у промисловості як стабілізуючого та інноваційно гнучкого елементу сучасних виробничих систем;

14) реструктуризація існуючого акціонерного капіталу національної промисловості з метою зближення його з реальним капіталом;

15) управління корпоративними правами держави стосовно пакетів акцій, що належать державі у статутних капіталах акціонерних товариств та передані в управління уповноваженому органу у сфері промислової політики;

16) розробка пропозицій щодо формування кооперації підприємств та наукових установ для здійснення повного технологічного циклу продукції (розробка, виготовлення, експлуатація, утилізація);

17) проведення корпоратизації державних підприємств та установ, які знаходяться у сфері управління уповноваженого органу з метою залучення інвесторів та банківських фінансових ресурсів;

18) управління державними підприємствами та установами, які знаходяться у сфері управління уповноваженого органу, шляхом: призначення керівників державних підприємств (установ), визначення пріоритетів у виробництві продукції та послуг, моніторингу ефективності їх діяльності за показниками продуктивності праці, собівартості продукції, долі нової продукції у загальному обсязі виробництва, кількості розроблених та/або впроваджених у виробництво технологій;

19) розробка типових форм контрактів з керівниками державних підприємств та установ, які знаходяться у сфері управління уповноваженого органу, з обов'язковим включенням у них індикаторів оцінки роботи керівника, невиконання яких є підставою для дострокового розірвання контракту;

20) затвердження плану розподілу прибутку державних підприємств та установ за відсотками, що перераховуються до державного бюджету, фонду розвитку підприємства, та заохочувальних виплат профспілці і керівнику підприємства або установи;

21) внесення на затвердження Кабінету Міністрів України пропозицій щодо переліку критичних технологій і матеріалів, ведення Реєстру промислової продукції та матеріалів, які потребують імпортозаміщення;

22) розробка пропозицій щодо обов'язкових офсетних зобов'язань у контрактах з імпорту продукції військово-промислового комплексу, високотехнологічної та високовартісної продукції і послуг у вигляді:

а) прямих інвестицій (в тому числі вкладення в інвестиційні проекти, безпосередньо не пов'язані з постачальником продукції);

б) передачі технологій;

в) інвестицій в НДДКР;

г) відкриття спільного виробництва на території України;

д) розміщення виробництва на території України;

е) будівництва спеціалізованих навчальних центрів, реалізація програм підготовки та перепідготовки фахівців різного спрямування на території України;

ж) розвитку інфраструктури, а також соціальної інфраструктури на території України.

23) розробка пропозицій щодо додаткових митних та податкових нарахувань на імпортовану продукцію і послуги, які включені до переліку продукції, товарів та послуг стратегічних галузей промисловості, які перераховуються до державного фонду розвитку промисловості і використовуються їм на створення нових виробництв з імпортозаміщення;

24) розробка пропозицій щодо державного замовлення на науково-технічну продукцію, підготовку та перепідготовку кадрів для задоволення потреб національної промисловості;

25) здійснення заходів щодо гармонізації національних стандартів з міжнародними, розробка галузевих стандартів відповідно до міжнародних стандартів менеджменту якості;

26) забезпечення розвитку державної інформаційної системи промисловості відповідно до порядку, встановленого Кабінетом Міністрів України.

2. Завданнями центрального органу виконавчої влади, який реалізує промислову політику, є:

- 1) розробка проєктів державних цільових програм розвитку промисловості;
- 2) підготовка пропозицій щодо укладання від імені України спеціальних інноваційних та інвестиційних контрактів, а також здійснення контролю за їх виконанням;
- 3) управління корпоративними правами держави стосовно пакетів акцій, що належать державі у статутних капіталах акціонерних товариств та передані в управління центральному органу виконавчої влади;
- 4) розробка пропозицій щодо формування кооперації підприємств та установ для здійснення повного технологічного циклу виготовлення продукції або послуг;
- 5) проведення корпоратизації державних підприємств та установ, які знаходяться у сфері управління центрального органу виконавчої влади;
- 6) управління державними підприємствами, які знаходяться у сфері управління центрального органу виконавчої влади, шляхом: призначення керівників державних підприємств, визначення пріоритетів у виробництві продукції та послуг, моніторингу ефективності їх діяльності за показниками продуктивності праці, собівартості продукції, долі нової продукції у загальному обсязі виробництва;
- 7) розробка типових форм контрактів з керівниками державних підприємств та установ, які знаходяться у сфері управління центрального органу виконавчої влади, з обов'язковим включенням у них індикаторів оцінки роботи керівника, невиконання яких є підставою для дострокового розірвання контракту;
- 8) затвердження плану розподілу прибутку державних підприємств та установ за відсотками, що перераховуються до державного бюджету, фонду розвитку підприємства, та заохочувальних виплат профспілці і керівнику підприємства або установи;
- 9) розробка пропозицій щодо підтримки експортної діяльності промислових підприємств;
- 10) розробка пропозицій щодо державного замовлення на науково-технічну продукцію, підготовку та перепідготовку кадрів для задоволення потреб національної промисловості;
- 11) здійснення заходів щодо гармонізації національних стандартів з міжнародними, розробка галузевих стандартів відповідно до міжнародних стандартів менеджменту якості.

Стаття 7. Повноваження органів місцевого самоврядування України у сфері промислової політики

1. До повноважень органів місцевого самоврядування у сфері промислової політики належать:

- 1) прийняття нормативно-правових актів органів місцевого самоврядування, що встановлюють заходи стимулювання діяльності у сфері промисловості на територіях адміністративно-територіальних одиниць, які здійснюються за рахунок коштів бюджетів територіальних громад, відповідно до цього Закону та Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»;
- 2) розробка та реалізація регіональних науково-технічних та інноваційних програм і проєктів, у тому числі науковими організаціями, розташованими на територіях громад, які здійснюються за рахунок коштів місцевих бюджетів;
- 3) сприяння розвитку міжрегіонального та міжнародного співробітництва суб'єктів діяльності у сфері промисловості;
- 4) інформування суб'єктів діяльності у сфері промисловості про наявність трудових ресурсів і про потреби у створенні нових робочих місць на територіях місцевих громад;
- 5) встановлення додаткових вимог до індустріальних (промислових) парків, керуючих компаній індустріальних (промислових) парків, промислових кластерів, спеціалізованих організацій промислових кластерів з метою застосування заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості за рахунок майна і коштів місцевих громад;
- 6) розробка пропозицій щодо створення спеціальних економічних зон на території адміністративно-територіальних одиниць;
- 7) здійснення інших передбачених цим Законом, іншими законами України повноважень у сфері промислової політики.

2. Уповноважений орган у сфері промислової політики має право передавати окремі повноваження у сфері промислової політики органам місцевого самоврядування відповідно до законодавства України.

Розділ II.

СТИМУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ПРОМИСЛОВОСТІ

Стаття 8. Заходи стимулювання діяльності у сфері промисловості

1. Стимулювання діяльності у сфері промисловості здійснюється шляхом надання її суб'єктам фінансової, інформаційно-консультаційної підтримки, підтримки науково-технічної та інноваційної діяльності у сфері промисловості, підтримки розвитку їх кадрового потенціалу, підтримки зовнішньоекономічної діяльності, надання державних преференцій та преференцій органів місцевого самоврядування, інших заходів підтримки, встановлених цим Законом, іншими законами України та нормативно-правовими актами Президента і Кабінету Міністрів України.

2. Окремими законами та іншими нормативно-правовими актами можуть встановлюватися особливості застосування заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, що враховують стан окремих галузей промисловості та окремих територій.

Стаття 9. Фінансова підтримка суб'єктів діяльності у сфері промисловості

1. Фінансова підтримка суб'єктів діяльності у сфері промисловості надається у формах, передбачених законодавством України, з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом, іншими законами України, та з урахуванням стану окремих галузей промисловості та окремих територій.

2. При наданні суб'єктам діяльності у сфері промисловості фінансової підтримки у формі надання субсидій з Державного бюджету України та місцевих бюджетів можуть встановлюватися такі особливості надання субсидій:

1) використання конкурсних механізмів надання субсидій з включенням в число критеріїв відбору їх одержувачів показників ефективності використання субсидій;

2) встановлення штрафів у сумі, еквівалентній наданій субсидії, при недосягненні суб'єктом діяльності у сфері промисловості - одержувачем субсидії показників ефективності, встановлених при її наданні;

3) надання субсидій на фінансування, створення або модернізацію промислової інфраструктури;

4) інші особливості надання субсидій відповідно до законодавства України.

3. Фінансова підтримка може надаватися суб'єктам діяльності у сфері промисловості у формі податкових пільг відповідно до законодавства про податки і збори.

4. Фінансування створення інфраструктури індустриальних парків і промислових кластерів, що відповідають пріоритетам, визначеним у Державній стратегії регіонального розвитку та відповідних стратегіях розвитку регіонів.

Стаття 10. Державні фонди розвитку промисловості

1. Фінансову підтримку суб'єктів діяльності у сфері промисловості можуть надавати державні фонди розвитку промисловості, які утворюються в організаційно-правовій формі фонду або які створюються органами державної влади чи місцевого самоврядування спільно з організаціями, що входять до складу інфраструктури підтримки діяльності у сфері промисловості, в організаційно-правовій формі фонду. Державні фонди розвитку промисловості є організаціями, що входять до складу інфраструктури підтримки діяльності у сфері промисловості.

2. Повноваження і функції засновника державного фонду розвитку промисловості здійснює Кабінет Міністрів України, який може передати частину

повноважень і функцій засновника уповноваженому у сфері промислової політики центральному органу виконавчої влади.

3. Державні фонди розвитку промисловості надають фінансову підтримку суб'єктам діяльності у сфері промисловості в передбаченій законодавством формі, у тому числі у формі позик, грантів, внесків до статутного капіталу, фінансової оренди (лізингу).

4. Державні фонди розвитку промисловості, які створюються органами державної влади чи місцевого самоврядування спільно з організаціями, що входять до складу інфраструктури підтримки діяльності у сфері промисловості, здійснюють фінансову підтримку суб'єктів діяльності у сфері промисловості за рахунок коштів державного бюджету, органів місцевого самоврядування, а також за рахунок інших не заборонених законодавством джерел.

5. У разі ліквідації державного фонду розвитку промисловості, створеного в організаційно-правовій формі фонду, його майно, що залишилося після задоволення вимог кредиторів, повертається засновнику фонду.

Стаття 11. Підтримка та стимулювання інноваційної діяльності у промисловості

1. Суб'єктам господарювання у промисловості для реалізації ними інноваційних проєктів надається фінансова та інша державна підтримка органами державної влади та органами місцевого самоврядування шляхом:

1) повної або часткової (до 50%) компенсації відсотків за користування кредитними коштами банків та інших комерційних фінансово-кредитних установ, які спрямовуються на реалізацію інноваційних проєктів у високотехнологічних і середньо-високотехнологічних галузях промисловості;

2) повного безвідсоткового кредитування (на умовах інфляційної індексації) інноваційних проєктів у сфері розвитку критичних технологій та галузей Індустрії 4.0;

3) списання з суми податку на прибуток промислових підприємств витрат на проведення науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, пов'язаних з розробкою нових видів промислової продукції та впровадженням сучасних технологій;

4) надання державних гарантій комерційним фінансово-кредитним установам, що здійснюють кредитування інноваційних проєктів у високотехнологічних і середньо-високотехнологічних галузях промисловості;

5) розміщення в рамках державного замовлення, у тому числі державного оборонного замовлення, завдань на виконання науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт;

6) надання суб'єктам діяльності у сфері промисловості субсидій на фінансування науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, які виконуються в ході реалізації інноваційних проєктів у стратегічних галузях промисловості;

7) надання фінансової підтримки організаціям, що здійснюють інноваційну діяльність при наданні інжинірингових послуг, при реалізації проєктів з підвищення рівня екологічної безпеки промислових виробництв;

8) створення умов для координації діяльності суб'єктів господарювання у сфері промисловості при здійсненні наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності;

9) стимулювання діяльності щодо створення або освоєння виробництва промислової продукції шляхом впровадження у виробництво результатів інтелектуальної діяльності, що належать до пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки;

10) створення малих інноваційних підприємств для виконання певних інноваційних проєктів;

11) стимулювання попиту на інноваційну продукцію, в тому числі за допомогою нормування у сфері закупівель товарів, робіт, послуг для державних і місцевих потреб;

12) стимулювання діяльності з розробки новітніх матеріалів та ключових технологій Індустрії 4.0, освоєння серійного виробництва сучасних технологій у промисловому виробництві;

13) підтримки ініціатив зі створення та забезпечення функціонування наукових рад на різних рівнях промислового управління;

14) стимулювання раціоналізаторської та винахідницької діяльності.

2. Фінансова підтримка інноваційної діяльності суб'єктів господарювання у промисловості надається за рахунок коштів Державного бюджету України і коштів місцевих бюджетів.

Стаття 12. Інформаційно-консультаційна підтримка суб'єктів діяльності у сфері промислової політики

Інформаційно-консультаційна підтримка суб'єктів діяльності у сфері промисловості здійснюється органами державної влади, органами місцевого самоврядування шляхом:

1) організації проведення виставок, ярмарок, конференцій (у тому числі міжнародних);

2) сприяння участі суб'єктів діяльності у сфері промисловості, промислової інфраструктури, промислових кластерів у міжнародних програмах та проєктах у сфері промислового та інноваційного розвитку.

Стаття 13. Державна інформаційно-телекомунікаційна система розвитку промисловості

1. Державна інформаційно-телекомунікаційна система розвитку промисловості створюється з метою:

1) забезпечення неоіндустріальної модернізації вітчизняної промисловості (перш за все промислових регіонів);

2) забезпечення якісної, оперативної та конструктивної комунікації учасників розвитку промисловості;

3) автоматизації процесів збору, обробки інформації, необхідної для забезпечення реалізації промислової політики і здійснення повноважень органів виконавчої влади щодо стимулювання діяльності у сфері промисловості;

4) інформування стосовно наданої підтримки суб'єктам діяльності у сфері промисловості;

5) підвищення ефективності обміну інформацією про стан промисловості, прогнозу її розвитку та забезпечення ефективного зворотного зв'язку між учасниками.

2. Створення, експлуатація та вдосконалення державної інформаційно-телекомунікаційної системи розвитку промисловості забезпечуються уповноваженим органом у сфері промислової політики, який є її оператором.

3. У державній інформаційно-телекомунікаційній системі розвитку промисловості повинна міститися інформація про:

1) стан промисловості та прогнози її розвитку;

2) суб'єктів діяльності у сфері промисловості;

3) прогнози виробництва основних видів промислової продукції та про їх фактичне виробництво, про характеристики промислової продукції з урахуванням галузевої належності, а також про обсяг імпорту промислової продукції в Україну (за видами промислової продукції);

4) використання ресурсозберігаючих технологій та відновлювальних джерел енергії в процесі промислової діяльності;

5) державні та муніципальні програми, що розробляються з метою формування та реалізації промислової політики;

6) заходи стимулювання діяльності у сфері промисловості, передбачені відповідними державними і місцевими програмами;

7) досягнення показників ефективності застосування заходів стимулювання, що здійснюються за рахунок коштів державного бюджету;

8) прогноз розвитку галузей промисловості, вимоги до формування якого визначаються Кабінетом Міністрів України;

9) кадровий потенціал суб'єктів діяльності у сфері промисловості і про їх потреби в кадрах;

10) інформаційно-технічні довідники по існуючих технологіях та методичні рекомендації щодо їх застосування.

4. Інформаційні послуги державної інформаційно-телекомунікаційної системи розвитку промисловості надаються безкоштовно.

5. Фінансове забезпечення створення, експлуатації та функціонування державної інформаційно-телекомунікаційної системи промисловості здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, що виділяються уповноваженому органу у сфері промислової політики на реалізацію державних програм розвитку промисловості.

Стаття 14. Підтримка суб'єктів діяльності у сфері промисловості з питань розвитку кадрового потенціалу

Підтримка суб'єктів діяльності у сфері промисловості з питань розвитку кадрового потенціалу здійснюється органами державної влади, органами місцевого самоврядування шляхом:

1) надання фінансової, інформаційної та консультаційної підтримки організаціям, що здійснюють освітню діяльність за додатковими професійними програмами для працівників суб'єктів діяльності у сфері промисловості;

2) надання навчально-методичного та науково-педагогічного забезпечення суб'єктам діяльності у сфері промисловості;

3) фінансової підтримки суб'єктів діяльності у сфері промисловості, що беруть участь у створенні організацій, які здійснюють освітню діяльність за додатковими професійними програмами.

Стаття 15. Спеціальний інвестиційний контракт

1. За спеціальним інвестиційним контрактом одна сторона (інвестор) зобов'язується створити або модернізувати виробництво промислової продукції на території України, а інша сторона (Україна) зобов'язується здійснювати заходи стимулювання діяльності у сфері промисловості, передбачених законодавством України в момент укладання спеціального інвестиційного контракту.

2. З метою здійснення до інвестора заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, які передбачені законодавством України, стороною спеціального інвестиційного контракту може бути територіальна громада.

3. Спеціальний інвестиційний контракт укладається на строк до десяти років у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, і за типовими формами, затвердженими Кабінетом Міністрів України для окремих галузей промисловості. Спеціальний інвестиційний контракт укладається від імені України уповноваженим органом у сфері промислової політики або іншим центральним органом виконавчої влади, уповноваженим Кабінетом Міністрів України на укладення спеціальних інвестиційних контрактів в галузях промисловості.

4. У разі, якщо після укладення спеціального інвестиційного контракту набирають чинності закони України, і (або) інші нормативні правові акти України (за винятком законів України і (або) інших нормативних правових актів України, прийнятих на виконання міжнародних договорів України, що підлягають застосуванню в Україні), що встановлюють режим заборон і обмежень стосовно виконання спеціального інвестиційного контракту або змінюють обов'язкові вимоги до промислової продукції і (або) до пов'язаних з обов'язковими вимогами до промислової продукції процесів проєктування (включаючи вишукування), виробництва, будівництва, монтажу, налагодження, експлуатації, зберігання, перевезення, реалізації та утилізації в порівнянні з діючими в момент укладання спеціального інвестиційного контракту режимами заборон і обмежень або

обов'язковими вимогами, такі закони України, і (або) інші нормативні правові акти України, а також внесені до них зміни не застосовуються щодо інвестора, що є стороною спеціального інвестиційного контракту, і (або) інших зазначених у спеціальному інвестиційному контракті осіб протягом терміну дії спеціального інвестиційного контракту.

5. У разі розірвання спеціального інвестиційного контракту у зв'язку з невиконанням або неналежним виконанням інвестором взятих зобов'язань інвестор зобов'язаний відшкодувати шкоду, заподіяну Україні, територіальним громадам, а також компенсувати суми не сплачених податків і зборів в результаті застосування податкових пільг, встановлених для інвестора як для учасника спеціального інвестиційного контракту законодавством про податки і збори, зі сплатою пені. Інші наслідки невиконання або неналежного виконання сторонами прийнятих на себе зобов'язань встановлюються спеціальним інвестиційним контрактом.

6. До спеціального інвестиційного контракту застосовуються положення законодавства про інвестиційну діяльність.

Стаття 16. Підтримка суб'єктів діяльності у сфері промисловості в галузі зовнішньоекономічної діяльності

Органи державної влади, органи місцевого самоврядування можуть надавати суб'єктам діяльності у сфері промисловості, що здійснюють експорт виготовленої на території України промислової продукції, підтримку шляхом:

- 1) сприяння в просуванні на ринки іноземних держав промислової продукції, якщо це не суперечить міжнародним зобов'язанням України;
- 2) надання фінансової та майнової підтримки суб'єктам діяльності у сфері промисловості, що здійснюють експорт промислової продукції, та організаціям, що входять до складу інфраструктури підтримки діяльності у сфері промисловості і здійснюють страхування експортних кредитів і інвестицій, а також надання державних гарантій за зобов'язаннями суб'єктів діяльності у сфері промисловості;
- 3) здійснення інших заходів щодо підтримки суб'єктів діяльності у сфері промисловості, які здійснюють експорт промислової продукції.

Стаття 17. Заходи стимулювання виробництва промислової продукції при здійсненні закупівель для забезпечення державних і місцевих потреб

1. При здійсненні закупівель товарів, робіт, послуг для забезпечення державних і місцевих потреб встановлюється пріоритет промислової продукції, виробленої на території України, перед промисловою продукцією, виробленою на територіях іноземних держав.

2. Пріоритет промислової продукції, виробленої на території України, перед промисловою продукцією, виробленою на території іноземних держав, забезпечується у випадках, що не суперечать міжнародним договорам України.

Розділ Ш.

РОЗВИТОК ПРОМИСЛОВОСТІ В МЕЖАХ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ОДИНИЦЬ

Стаття 18. Техніко-впроваджувальні та промислові інвестиційні зони

1. Техніко-впроваджувальні зони представлені науковими і технологічними парками, які функціонують на базі наукових установ і закладів вищої освіти із залученням інших юридичних осіб (у тому числі суб'єктів господарювання у сфері промисловості) для розвитку вітчизняних наукових досліджень і експериментальних розробок, створення стартапів з метою виведення інноваційних продуктів на внутрішній, європейський та світовий ринки, залучення інвестицій у високотехнологічний та середньо-високотехнологічний сектори промисловості.

2. Суб'єктам господарювання у сфері промисловості для виконання ними інноваційних проєктів в межах наукових і технологічних парків фінансова підтримка надається у вигляді:

1) повного або часткового безвідсоткового кредитування інноваційних проєктів наукових і технологічних парків, повної або часткової компенсації відсотків за кредитами наукових і технологічних парків;

2) звільнення від оподаткування податком на прибуток підприємств і податком на додану вартість;

3) звільнення від оподаткування ввізним митом наукового, лабораторного та іншого обладнання, комплектуючих і матеріалів, необхідних для виконання інноваційних проєктів наукових і технологічних парків за умови відсутності вітчизняних аналогів.

3. Промислові зони представлені індустріальними парками, які можуть бути створені на землях промисловості для розвитку в їх межах високотехнологічних і середньо-високотехнологічних галузей промисловості шляхом надання промисловим підприємствам можливості працювати у сприятливому інвестиційному середовищі при готовій інфраструктурі (промисловій, транспортній, виробничо-складській, адміністративній) та об'єктах соціальної сфери.

4. Учасникам індустріального парку, які здійснюють в його межах господарську діяльність у сфері високотехнологічного виробництва, а також науково-дослідну діяльність надаються податкові пільги (на період не менше п'яти років) у вигляді звільнення від оподаткування податком на прибуток підприємств та податком на додану вартість, а також сплати земельного податку та ввізного мита при ввезенні унікального обладнання, комплектуючих і матеріалів.

5. Керуючим компаніям та ініціаторам створення – суб'єктам господарювання індустріальних парків надаються безвідсоткові кредити (позики) та цільове фінансування на безповоротній основі для облаштування

індустріальних парків за рахунок коштів Державного фонду регіонального розвитку, цільових субвенцій з Державного бюджету України, місцевих бюджетів.

6. Формування і реалізація регіональної промислової політики здійснюється з урахуванням економічного та інноваційного потенціалу регіонів на основі підходу смарт-спеціалізації.

Стаття 19. Промислові кластери

1. Застосування заходів стимулювання діяльності щодо промислових кластерів у сфері промисловості, встановлених законами України, нормативними правовими актами Президента України та Кабінету Міністрів України, можливо за умови створення спеціалізованої організації, що здійснює науково-методичне, організаційне, експертно-аналітичне та інформаційне супроводження розвитку промислового кластера, та відповідності промислового кластера і спеціалізованої організації промислового кластера вимогам, встановленим Кабінетом Міністрів України.

Підтвердження відповідності промислового кластера та спеціалізованої організації промислового кластера вимогам, встановленим Кабінетом Міністрів України, здійснюється у встановленому ним порядку.

2. Застосування заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, встановлених актами органів місцевого самоврядування, щодо промислових кластерів здійснюється в порядку, встановленому актами органів місцевого самоврядування, у разі відповідності промислового кластера та спеціалізованої організації промислового кластера вимогам, встановленим відповідно до частини 1 цієї статті, і додатковим вимогам у разі їх встановлення органами місцевого самоврядування.

3. Створення нових і розвиток існуючих промислових кластерів на території України здійснюються з урахуванням Генеральної схеми планування території України та схем планування адміністративно-територіальних одиниць.

Розділ V.

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

2. Закони та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України:

1) у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо фінансування першочергових заходів з реалізації цього Закону;

2) у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом привести нормативні акти центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом;

3) для реалізації норм цього Закону передбачити у Законі України «Про Державний бюджет України на 2022 рік» видатки в обсязі не нижче 0,5% від ВВП України, у проєкті Закону України «Про Державний бюджет України на 2023 рік» не нижче 0,75% від ВВП України та не нижче 1% від ВВП України у наступні роки.

Президент України

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ, _____
№ _____

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проєкту Закону України «Про державну промислову політику»

1. Мета

Проєкт Закону України «Про державну промислову політику» (далі – проєкт акта) розроблено з метою визначення деяких інструментів формування та здійснення реалізації державної промислової політики, заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, врегулювання правових, організаційних та фінансових відносин, що виникають між суб'єктами різних форм власності, які здійснюють діяльність у сфері промисловості.

2. Обґрунтування необхідності прийняття акта

В останні роки в Україні помітною є тенденція зниження частки виробництва промислової продукції високого технологічного рівня, головним чином через втрату частини підприємств на сході України та скорочення випуску товарів через відмову від російського ринку.

В Україні частка низькотехнологічного виробництва залишається доволі високою, а темпи відтоку кваліфікованих кадрів за кордон стримують виробничі можливості багатьох підприємств. При цьому, на сьогоднішній день відсутня підтримка суб'єктів у сфері промисловості з боку держави та недержавних установ, що вимагає перегляду державної політики стимулювання їх розвитку та підтримки вітчизняних експортерів.

Таким чином, інтеграція України в міжнародний економічний обмін рухається в напрямку поступового закріплення нашого статусу постачальника сировини та низькотехнологічних товарів, економіка якої зорієнтована на галузі, що виробляють продукцію із низькою доданою вартістю.

Інтеграція України в європейський торговельний простір вимагає від українських підприємств нових підходів до ведення господарської діяльності, а від держави – запровадження стандартів сучасного корпоративного управління, що відповідає принципам Організації економічного співробітництва та розвитку у державному секторі промислового комплексу, в тому числі у стратегічних галузях промисловості; впровадження дієвих інструментів підтримки експортерів та стимулювання розвитку промисловості на інноваційній основі.

Основними проблемами ефективного розвитку підприємств:

- відсутність державних цільових програм розвитку промисловості;
- недостатня державна підтримка стратегічних підприємств державного сектору економіки;
- відсутність реальної державної підтримки наукових установ галузевої спрямованості;
- втрата конкурентоспроможності секторів виробництва через нездатність модернізувати виробництво, вчасно перейти на стандарти ЄС;
- вплив кваліфікованої робочої сили за кордон;
- технічна та технологічна відсталість багатьох промислових підприємств;
- високий рівень зносу основних фондів;
- обмеженість доступу підприємств до кредитних ресурсів;
- відсутність ефективних економічних стимулів для оновлення основних фондів підприємств;

- невідповідність виробничих потужностей промислових підприємств ємності внутрішнього ринку;
- низький рівень переробки та висока ресурсозатратність виробництва;
- високе екологічне навантаження;
- несприятливий інвестиційний клімат.

Прийняття проєкта акта дозволить змінити ситуацію, що склалася.

3. Основні положення проєкту акта

Проєктом акта передбачається створення умов для розвитку вітчизняного промислового комплексу з метою підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції на внутрішньому і зовнішніх ринках на основі переходу до інноваційної моделі розвитку промисловості.

4. Правові аспекти

Суспільні відносини, дотичні до сфери дії проєкту акта, регулюються такими законодавчими актами:

- Конституція України;
- Господарський кодекс України;
- Закон України «Про Кабінет Міністрів України»;
- Закон України «Про центральні органи виконавчої влади»;
- Закон України «Про управління об'єктами державної власності»;
- Закон України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання»;
- Нормативно-правові акти Президента України та Кабінету Міністрів України, інші нормативно-правові акти, що регулюють відносини у сфері промислової політики.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Фінансове забезпечення реалізації проєкту акта здійснюватиметься за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті на відповідний рік виконавцям, відповідальним за виконання заходів, у обсязі не нижче 0,5% ВВП України у 2022 році, не нижче 0,75% ВВП України у 2023 році, не нижче 1% від ВВП України у наступні роки, а також за рахунок коштів, залучених суб'єктами господарювання, міжнародної технічної допомоги та інших джерел, не заборонених законодавством.

Проєктом акта передбачено реалізацію механізмів фінансової підтримки суб'єктів діяльності у сфері промисловості, зокрема, за рахунок коштів державного бюджету, органів місцевого самоврядування, а також за рахунок інших не заборонених законодавством джерел.

6. Позиція заінтересованих сторін

Проєкт акта:

потребує проведення публічних консультацій відповідно до Порядку проведення консультацій з громадськістю з питань формування та реалізації державної політики, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03.11.2010 № 996 «Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики»;

потребує погодження з Міністерством економічного розвитку, торгівлі та сільського господарства України, Міністерством фінансів України, Міністерством цифрової трансформації України, Міністерством розвитку громад та територій України, Міністерством аграрної політики та продовольства України, Міністерством інфраструктури України, Державна служба спеціального зв'язку та захисту

інформації України, Міністерством захисту довкілля та природних ресурсів України, Міністерством енергетики України, Міністерством охорони здоров'я України, Міністерством освіти і науки України, Урядовим офісом координації європейської та євроатлантичної інтеграції Секретаріату Кабінету Міністрів України, Антимонопольним комітетом України.

7. Оцінка відповідності

У проєкті акта відсутні положення, що:
стосуються прав та свобод, гарантованих Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод;
впливають на забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків;
містять ризики вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією;
створюють підстави для дискримінації.

8. Прогноз результатів

Прийняття проєкту акта сприятиме активізації інвестиційної діяльності, зростанню обсягу прямих інвестицій до України, стимулюванню промислового серійного виробництва нової високотехнологічної продукції, створенню нових енергоефективних, екологічно безпечних виробництв та високопродуктивних робочих місць, і як наслідок, підвищенню конкурентоспроможності економіки та підвищенню рівня життя громадян України.

Реалізація акта матиме вплив на забезпечення захисту прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян і держави, розвиток регіонів, ринок праці та рівень зайнятості населення.

**Віце-прем'єр-міністр України –
Міністр з питань стратегічних
галузей промисловості України**

Олег УРУСЬКИЙ

«_____» _____ 2021 р.

UB
МІНСТРАТЕГПРОМ
№20/1.0-10.3/2859 від 18.06.2021
КЕП: Уруський О. С. 18.06.2021 12:48
58E2D9E7F900307B04000000946C3000DB258B00
Сертифікат дійсний з 10.11.2020 00:00 до 10.11.2022 00:00

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ до проєкту Закону України «Про державну промислову політику»

I. Визначення проблеми

Проект Закону України «Про державну промислову політику» (далі — Законопроект) розроблено з метою визначення деяких інструментів формування та здійснення реалізації державної промислової політики, заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, врегулювання правових, організаційних та фінансових відносин, що виникають між суб'єктами різних форм власності, які здійснюють діяльність у сфері промисловості.

В останні роки в Україні помітною є тенденція зниження частки виробництва промислової продукції високого технологічного рівня, головним чином через втрату частини підприємств на сході України та скорочення випуску товарів через відмову від російського ринку.

В Україні частка низькотехнологічного виробництва залишається доволі високою, а темпи відтоку кваліфікованих кадрів за кордон стримують виробничі можливості багатьох підприємств. При цьому, на сьогоднішній день відсутня підтримка суб'єктів у сфері промисловості з боку держави та недержавних установ, що вимагає перегляду державної політики стимулювання їх розвитку та підтримки вітчизняних експортерів.

Таким чином, інтеграція України в міжнародний економічний обмін рухається в напрямку поступового закріплення статусу країни-постачальника сировини та низькотехнологічних товарів, економіка якої зорієнтована на галузі, що виробляють продукцію з низькою доданою вартістю.

Інтеграція України в європейський торговельний простір вимагає від українських підприємств нових підходів до ведення господарської діяльності, а від держави — запровадження стандартів сучасного корпоративного управління, що відповідає принципам Організації економічного співробітництва та розвитку у державному секторі промислового комплексу, в тому числі у стратегічних галузях промисловості; впровадження дієвих інструментів підтримки експортерів та стимулювання розвитку промисловості на інноваційні основи.

Основною проблемою, на розв'язання якої спрямований Законопроект, є відсутність механізму стимулювання промислового серійного виробництва нової високотехнологічної продукції, створенню нових енергоефективних, екологічно безпечних виробництв та високопродуктивних робочих місць, і як наслідок, підвищенню конкурентоспроможності економіки та покращенню рівня життя громадян України.

Причини виникнення проблеми:

- відсутність державних цільових програм розвитку промисловості;
- недостатня державна підтримка стратегічних підприємств державного сектору економіки;
- відсутність реальної державної підтримки наукових установ галузевої спрямованості;
- втрата конкурентоспроможності секторів виробництва через нездатність модернізувати виробництво, вчасно перейти на стандарти ЄС;
- вплив кваліфікованої робочої сили за кордон;
- технічна та технологічна відсталість багатьох промислових підприємств;
- високий рівень зносу основних фондів;

- обмеженість доступу підприємств до кредитних ресурсів;
 - відсутність ефективних економічних стимулів для оновлення основних фондів підприємств:

- невідповідність виробничих потужностей промислових підприємств ємності внутрішнього ринку;
- низький рівень переробки та висока ресурсозатратність виробництва;
- високе екологічне навантаження;
- несприятливий інвестиційний клімат.

Прийняття Законопроекту дозволить змінити ситуацію, що склалася, а також сприятиме активізації інвестиційної діяльності, зростанню обсягу прямих інвестицій до України.

Реалізація матиме вплив на забезпечення захисту прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян і держави, розвиток регіонів, ринок праці та рівень зайнятості населення.

Для вирішення проблеми, зазначеної вище, необхідним є прийняття Закону України «Про державну промислову політику».

Інформацію про основні групи (підгрупи), на які проблема справляє негативний вплив, наведено у таблиці.

Групи (підгрупи)	Так	Ні
Громадяни		ні
Держава	так	
Суб'єкти господарювання,	так	
у тому числі суб'єкти малого підприємництва	так	

Проблему не можна вирішити з допомогою ринкових механізмів, оскільки її вирішення можливо досягнути лише шляхом доповнення чинного законодавства, для створення ефективного правового забезпечення, що сприятиме активізації інвестиційної діяльності, зростанню обсягу прямих інвестицій до України, стимулюванню промислового серійного виробництва нової високотехнологічної продукції, створенню нових енергоефективних, екологічно безпечних виробництв та високопродуктивних робочих місць, і як наслідок, підвищенню конкурентоспроможності економіки та покращенню рівня життя громадян України.

Суспільні відносини, дотичні до сфери дії Законопроекту, регулюються такими законодавчими актами, як Конституція України, Господарський кодекс України, Закон України «Про Кабінет Міністрів України», Закон України «Про центральні органи виконавчої влади», Закон України «Про управління об'єктами державної власності», Закон України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», нормативно-правові акти Президента України та Кабінету Міністрів України, інші нормативно-правові акти, що регулюють відносини у сфері промислової політики. Але, проблему не може бути розв'язано за допомогою чинних нормативно-правових актів, оскільки вищевикладена проблематика потребує нових механізмів регулювання.

II. Цілі державного регулювання

За економічним потенціалом Україна входить до першої десятки країн Європи. Об'єктивно це мало б визначити істотну роль нашої країни у міжнародному економічному обміні. Проте частка України у світовій торгівлі залишається непропорційно низькою. Відтак недостатньо використовуються можливості для міжнародної кооперації, зовнішніх інвестицій. Україна, маючи високу щільність населення, висококваліфіковані трудові ресурси та значний промисловий потенціал, помітно відстає в економічному розвитку, особливо за трудомісткими та високотехнологічними видами виробництва – автомобілебудуванням, інструментальним машинобудуванням, енергетичним машинобудуванням, комп'ютерним обладнанням та програмним забезпеченням до нього, тощо.

Цілями державного регулювання, передбаченого Законопроектом, є встановлення правових засад заходів стимулювання діяльності суб'єктів господарювання у сфері промисловості без порушення міжнародних зобов'язань України.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів.

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1 Залишення існуючої ситуації без змін	Зазначена альтернатива є неприйнятною, оскільки на сьогоднішній день відсутній механізм стимулювання промислового серійного виробництва нової високотехнологічної продукції, створенню нових енергоефективних, екологічно безпечних виробництв та високопродуктивних робочих місць, і як наслідок, підвищенню конкурентоспроможності економіки та покращенню рівня життя громадян України
Альтернатива 2 Прийняття Законопроекту	Зазначена альтернатива є необхідною, оскільки вона дозволить вирішити питання стимулювання промислового серійного виробництва нової високотехнологічної продукції, створенню нових енергоефективних, екологічно безпечних виробництв та високопродуктивних робочих місць, і як наслідок, підвищенню конкурентоспроможності економіки та покращенню рівня життя громадян України

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Вимоги регуляторного акта прості для впровадження та виконання суб'єктами господарювання у сфері промисловості. Впливу зовнішніх факторів на дію регуляторного акта не очікується.

Фінансове забезпечення на реалізацію заходів стимулювання, передбачених нормами Законопроекту, здійснюватиметься Міністерством в межах відповідного бюджетного фінансування.

Очікувані наслідки дії запропонованого регуляторного акта не передбачають негативних впливів на суб'єктів господарювання у сфері промисловості.

Оцінка впливу на сферу інтересів держави.

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 Залишення існуючої ситуації без змін	Не передбачається	Відсутність механізму для стимулювання економіки регіонів та формування позитивного іміджу держави. Неможливість скористатись перевагами просування національної продукції на міжнародних ринках. Відсутність ефективних заходів стимулювання діяльності суб'єктів господарювання у сфері промисловості.
Альтернатива 2 Прийняття Законопроєкту	Позитивний вплив: Запропонований спосіб вирішення зазначеної проблеми є найбільш доцільним та дасть змогу досягнути поставленої мети. Прийняття Законопроєкту сприятиме активізації інвестиційної діяльності, зростанню обсягу прямих інвестицій до України, стимулюванню промислового серійного виробництва нової високотехнологічної продукції, створенню нових енергоефективних, екологічно безпечних виробництв та високопродуктивних робочих місць, і як наслідок, покращенню конкурентоспроможності економіки та покращенню рівня життя громадян України.	Не передбачається

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян.

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 Залишення існуючої ситуації без змін	Не передбачається	Негативний вплив на: - економічний рівень життя; - зайнятість, робочі місця.
Альтернатива 2 Прийняття Законопроєкту	Позитивний вплив на: - економічний рівень життя; - зайнятість, робочі місця.	Не передбачається

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання ¹.

Показник ²	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць	258	5110	509	399	5368
Питома вага групи у загальній кількості, відсотків	4.8	95.1	9.4	7.4	X

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 Залишення існуючої ситуації без змін	Не передбачається	Внаслідок відсутності заходів стимулювання діяльності суб'єктів господарювання у сфері промисловості можливий негативний вплив на: - продуктивність та конкурентоспроможність суб'єктів господарювання у сфері промисловості; - інновації та розвиток; - доступ до фінансів.
Альтернатива 2 Прийняття Законопроекту	Затвердження на законодавчому рівні заходів стимулювання діяльності суб'єктів господарювання у сфері промисловості буде мати позитивний вплив на: - продуктивність та конкурентоспроможність суб'єктів господарювання; - інновації та розвиток; - доступ до фінансів.	Не передбачається

¹ Дія аналізованого акта має поширюватися на виробників промислової продукції усіх форм власності.

² Оціночні дані на основі даних Державної Служби Статистики України за 2019 рік, розміщеними в мережі Інтернет за адресою: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Витрати, які будуть виникати внаслідок дії регуляторного акта.

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
Альтернатива 1. Залишення існуючої ситуації без змін. Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва здійснено відповідно до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці «Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта»)	0
Альтернатива 2. Прийняття Законопроекту. Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва здійснені відповідно до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці «Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта» додатку 1)	2 684 000

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Здійснити вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системної бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей.

Вартість балів визначається за чотирибальною системою оцінки ступеня досягнення визначених цілей, де:

4 - цілі прийняття регуляторного акта, які можуть бути досягнуті повною мірою (проблема більше існувати не буде);

3 - цілі прийняття регуляторного акта, які можуть бути досягнуті майже повною мірою (усі важливі аспекти проблеми існувати не будуть);

2 - цілі прийняття регуляторного акта, які можуть бути досягнуті частково (проблема значно зменшиться, деякі важливі та критичні аспекти проблеми залишаться невирішеними);

1 - цілі прийняття регуляторного акта, які не можуть бути досягнуті (проблема продовжує існувати).

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1 Залишення існуючої ситуації без змін	1	Проблема продовжуватиме існувати.
Альтернатива 2 Прийняття Законопроекту	4	Цілі прийняття регуляторного акта будуть досягнуті.

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1 Залишення існуючої ситуації без змін	-	-	Альтернатива не забезпечує досягнення цілей регулювання.
Альтернатива 2 Прийняття Законопроєкту	Збільшення обсягів виробництва та реалізації високотехнологічної промислової продукції з високою доданою вартістю вітчизняними підприємствами. сприятиме активізації інвестиційної діяльності, зростанню обсягу прямих інвестицій до України.	Фінансове забезпечення на реалізацію заходів стимулювання, передбачених нормами Законопроєкту здійснюватиметься Мінстратегпромом в межах відповідного бюджетного фінансування.	Цілі прийняття регуляторного акта можуть бути реалізовані повною мірою.

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи / причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Альтернатива 1 Залишення існуючої ситуації без змін	Неможливо досягнути поставлених цілей щодо підвищення конкурентоспроможності економіки та покращенню рівня життя громадян України, зокрема через стимулюванню промислового серійного виробництва нової високотехнологічної продукції, створенню нових енергоефективних, екологічно безпечних виробництв та високопродуктивних робочих місць. Від такої альтернативи слід відмовитись.	-

Альтернатива 2 Прийняття Законопроекту	Прийняття Законопроекту сприятиме врегулюванню механізмів стимулювання промислового серійного виробництва нової високотехнологічної продукції, створенню нових енергоефективних, екологічно безпечних виробництв та високопродуктивних робочих місць.	Запропонований регуляторний акт у т.ч. сприятиме зменшенню ризиків, пов'язаних із загрозами, які збільшилися внаслідок агресії Російської Федерації, а також сприятиме зближенню українського законодавства до законодавства ЄС.
--	---	--

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання проблеми

Механізмом, який забезпечить розв'язання проблеми, є прийняття регуляторного акта.

Заходами, які забезпечать розв'язання проблеми є стимулювання діяльності у сфері промисловості здійснюється шляхом надання її суб'єктам фінансової, інформаційно-консультаційної підтримки, підтримки науково-технічної та інноваційної діяльності у сфері промисловості, підтримки розвитку їх кадрового потенціалу, підтримки зовнішньоекономічної діяльності, надання державних преференцій та преференцій органів місцевого самоврядування, інших заходів підтримки, встановлених цим Законом, іншими законами України та нормативно-правовими актами Президента і Кабінету Міністрів України.

У разі прийняття Законопроекту будуть визначені:

- основні засади державної промислової політики;
- врегулювання правових, організаційних та фінансових відносин, що виникають між суб'єктами різних форм власності, які здійснюють діяльність у сфері промисловості;
- запровадження критеріїв відбору пріоритетних технологій як об'єктів державної фінансово-економічної підтримки;
- введені нові визначення «стратегічні галузі промисловості», «критичний імпорт», «критичні технології», «спеціальний інноваційний контракт», «промисловий кластер».

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Фінансове забезпечення на реалізацію заходів стимулювання, передбачених нормами Законопроекту здійснюватиметься Мінстратегпромом в межах відповідного бюджетного фінансування.

Консультації щодо визначення впливу запропонованого регулювання на суб'єктів малого підприємництва та визначення детального переліку процедур, виконання яких необхідне для здійснення регулювання, розробником не проводилися, оскільки питома вага суб'єктів малого підприємництва (малих та мікропідприємств разом) у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання, не перевищує 10 відсотків.

Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта наведено у додатку 1.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Строк дії регуляторного акта пропонується не обмежувати.

Регуляторний акт діятиме з моменту набрання ним чинності.

Для реалізації норм Законопроекту необхідно розробити відповідні підзаконні нормативно-правові акти.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Для оцінки результативності регуляторного акта не вбачається можливим визначити показники результативності у кількісній формі. Основні положення Законопроекту спрямовані на реалізацію заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, врегулювання правових, організаційних та фінансових відносин, що виникають між суб'єктами різних форм власності, які здійснюють діяльність у сфері промисловості.

Кількість суб'єктів господарювання в сфері промисловості на яких поширюється дія акта - 5368.

Обсяг витрат, що здійснюються суб'єктами господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта складають 2 648 000 гривень одноразово для підготовки пакету документів щодо відповідності промислової продукції критеріям, визначеним у Законопроекті.

Рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основними положеннями регуляторного акта – середній, оскільки повідомлення Законопроекту та аналіз регуляторного впливу розміщено на офіційному сайті веб-сайті Мінстратегпрому (<https://mspu.gov.ua/zakonodavcha-baza/regulyatorna-politika/proyekti-regulyatornih-aktiv-dlya-obgovorenniya>) у розділі «Законодавча база» в рубриці «Регуляторна політика» та підрубрика «Оприлюднення проектів регуляторних актів».

Статистичні показники:

1. Отриманого доходу на 1 гривню отриманих бюджетних коштів суб'єктом діяльності у сфері промисловості та витрати на користь держави у результаті такої діяльності;

2. Обсяг іноземних інвестицій у високотехнологічне та середньо-високотехнологічне виробництво;

3. Частка експорту товарів з використанням у виробництві технологій високого і середнього рівня;

4. Забезпечення модернізації основних виробничих фондів;

5. Створення нових робочих місць;

6. Обсяг залучення інвестицій через механізм індустріальних парків.

IX. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Буде здійснюватися базове, повторне відстеження результативності дії Законопроекту.

Базове відстеження результативності регуляторного акта буде здійснюватися Мінстратегпромом через 1 рік з дня набрання чинності регуляторного акта. Базове відстеження буде проведено шляхом надання звіту за статистичними показниками результативності суб'єктами діяльності у сфері промисловості, що скористались будь-

яким видом фінансової підтримки, визначеної в Законопроекті.

Повторне відстеження результативності здійснюється дії регуляторного акта здійснюється в межах строків, установлених статтею 10 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» - через два роки з дня набрання чинності регуляторного акта шляхом аналізу значення статистичних показників результативності через порівняння їх із значенням отриманим при базовому відстеженні.

Періодичні відстеження результативності регуляторного акта здійснюються в межах строків, установлених статтею 10 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» - раз на кожні 3 роки, починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта.

Метод проведення відстеження результативності – статистичний.

Вид даних, на основі яких здійснюватиметься відстеження результативності – статистичні.

Відстеження результативності регуляторного акта буде здійснюватися Міністерством з питань стратегічних галузей промисловості України.

**Віце-прем'єр-міністр України –
Міністр з питань стратегічних
галузей промисловості України**

Олег УРУСЬКИЙ

«___»_____ 2021 р.

UB
МІНСТРАТЕГПРОМ
№20/1.0-10.3/2859 від 18.06.2021
КЕП: Уруський О. С. 18.06.2021 12:48
58E2D9E7F900307B04000000946C3000DB258B00
Сертифікат дійсний з 10.11.2020 00:00 до 10.11.2022 00:00

ВИТРАТИ

**на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які
виникають внаслідок дії регуляторного акта**

Порядковий номер	Витрати	За перший рік	За п'ять років
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень	відсутні	відсутні
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів), гривень	відсутні	відсутні
3	Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, гривень	відсутні	відсутні
4	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/ приписів тощо), гривень	відсутні	відсутні
5	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень	відсутні	відсутні
6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень	100	відсутні
7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, гривень	відсутні	відсутні
8	Інше (підготовка пакету документів щодо відповідності промислової продукції критеріям, визначеним у Законі про охорону прав інтелектуальної власності), гривень	400	відсутні
9	РАЗОМ (сума рядків: 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8), гривень	500	відсутні
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	5368	5368
11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 9 x рядок 10), гривень	2 684 000	відсутні

УВ
 МІНСТРАТЕГПРОМ
 №20/1.0-10.3/2859 від 18.06.2021
 КЕП: Уруський О. С. 18.06.2021 12:48
 58E2D9E7F900307B04000000946C3000DB258B00
 Сертифікат дійсний з 10.11.2020 00:00 до 10.11.2022 00:00

Розрахунок відповідних витрат на одного суб'єкта господарювання

Вид витрат	У перший рік	Періодичні (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо	відсутні	відсутні	відсутні

Вид витрат	Витрати на сплату податків та зборів (змінених/нововведених) (за рік)	Витрати за п'ять років
Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів)	відсутні	відсутні

Вид витрат	Витрати* на ведення обліку, підготовку та подання звітності (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій за рік	Разом за рік	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам (витрати часу персоналу)	відсутні	відсутні	відсутні	відсутні

Вид витрат	Витрати* на адміністрування заходів державного нагляду (контролю) (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій та усунення виявлених порушень (за рік)	Разом за рік	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/приписів тощо)	відсутні	відсутні	відсутні	відсутні

Вид витрат	Витрати на проходження	Витрати безпосередньо на	Разом за рік (стартовий)	Витрати за п'ять років
------------	------------------------	--------------------------	--------------------------	------------------------

	відповідних процедур (витрати часу, витрати на експертизи, тощо)	дозволи, ліцензії, сертифікати, страхові поліси (за рік - стартовий)		
Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних / обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо)	відсутні	відсутні	відсутні	відсутні

Вид витрат	За рік (стартовий)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо)	100	100	100
Вид витрат	Витрати на оплату праці додатково найманого персоналу (за рік)		Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу	відсутні		відсутні

Оприлюднення проектів регуляторних актів

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України «Про державну промислову політику» (далі – проект Закону)

Проект Закону України «Про державну промислову політику» (далі – проект акта) розроблено з метою визначення деяких інструментів формування та здійснення реалізації державної промислової політики, заходів стимулювання діяльності у сфері промисловості, врегулювання правових, організаційних та фінансових відносин, що виникають між суб'єктами різних форм власності, які здійснюють діяльність у сфері промисловості.

В останні роки в Україні помітною є тенденція зниження частки виробництва промислової продукції високого технологічного рівня, головним чином через втрату частини підприємств на сході України та скорочення випуску товарів через відмову від російського ринку.

В Україні частка низькотехнологічного виробництва залишається доволі високою, а темпи відтоку кваліфікованих кадрів за кордон стримують виробничі можливості багатьох підприємств. При цьому, на сьогоднішній день відсутня підтримка суб'єктів у сфері промисловості з боку держави та недержавних установ, що вимагає перегляду державної політики стимулювання їх розвитку та підтримки вітчизняних експортерів.

Таким чином, інтеграція України в міжнародний економічний обмін рухається в напрямку поступового закріплення нашого статусу постачальника сировини та низькотехнологічних товарів, економіка якої зорієнтована на галузі, що виробляють продукцію із низькою доданою вартістю.

Інтеграція України в європейський торгівельний простір вимагає від українських підприємств нових підходів до ведення господарської діяльності, а від держави – запровадження стандартів сучасного корпоративного управління, що відповідає принципам Організації економічного співробітництва та розвитку у державному секторі промислового комплексу, в тому числі у стратегічних галузях промисловості: впровадження дієвих інструментів підтримки експортерів та стимулювання розвитку промисловості на інноваційні основи.

Основними проблемами ефективного розвитку підприємств:

- відсутність державних цільових програм розвитку промисловості;
- недостатня державна підтримка стратегічних підприємств державного сектору економіки;
- відсутність реальної державної підтримки наукових установ галузевої спрямованості;
- втрата конкурентоспроможності секторів виробництва через нездатність модернізувати виробництво, вчасно перейти на стандарти ЄС;

- вплив кваліфікованої робочої сили за кордон;
- технічна та технологічна відсталість багатьох промислових підприємств;
- високий рівень зносу основних фондів;
- обмеженість доступу підприємств до кредитних ресурсів;
- відсутність ефективних економічних стимулів для оновлення основних фондів підприємств;
- невідповідність виробничих потужностей промислових підприємств ємності внутрішнього ринку;
- низький рівень переробки та висока ресурсозатратність виробництва;
- високе екологічне навантаження;
- несприятливий інвестиційний клімат.

Прийняття проекту акта дозволить змінити ситуацію, що склалася.

Проектом акта передбачається створення умов для розвитку вітчизняного промислового комплексу з метою підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції на внутрішньому і зовнішніх ринках на основі переходу до інноваційної моделі розвитку промисловості.

Спосіб оприлюднення:

Проект Закону України «Про державну промислову політику», розміщений на офіційному веб-сайті Мінстратегпрому (www.mspu.gov.ua) у розділі у розділі «Законодавча база» в рубриці «Регуляторна політика» та підрубриці «Оприлюднення проектів регуляторних актів»

Строк приймання зауважень та пропозицій:

Зауваження та пропозиції від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань приймають до розгляду протягом місяця з моменту оприлюднення проекту регуляторного акта та аналізу регуляторного впливу з 17.05.2021 до 18.06.2021.

Спосіб надання зауважень та пропозицій:

Електронною поштою на адресу: i.vermolieva@mspu.gov.ua

Відповідальна особа: Олександр КРОПОТ

Перелік документів для ознайомлення:

- Проект Закону України Про державну промислову політику (.docx , 61.15 Кб)
- Аналіз регуляторного впливу до відповідного наказу (.docx , 42.12 Кб)

Начальник відділу формування

промислової політики

43733545 - МІНІСТЕРСТВО З
ПИТАНЬ СТРАТЕГІЧНИХ ГАЛУЗЕЙ
ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ
№20/10-10.3-2859 від
18.06.2021
КІПІ (Вітання): Кропот О.
О. 18.06.2021 09:16
58E2D9F7F900307B0400
0000E6F13000F9758E00
Сертифікат дійсний з
16.01.2021 08:39 до
16.01.2023 08:39

Олександр КРОПОТ